

**Nejen zpěvem žije Gaudium - slavili jsme
Zuzku Zajícovou (ale i další jubilanty)**

Na soustředění v Albeři jsme popřáli všem přítomným květnovým oslavencům a Zuzce Zajícové jsme k polokulatým narozeninám zazpívali (na melodii Ó, Zuzano):

1. *Přijeli jsme až sem zdaleka přes lesy pastviny, jenom proto že chceme slavit Tvoje narozeniny.*

R: *Ó Zuzano, prostě tě milujem, jen co skončíme tu písničku, tak nám dáš pusku všem!*

2. *Kolikrát už jsme si říkali: Ještě že tě máme, vždycky když si čteme Audite, Zuzana nezklame!*

3. *I na fotky těch tvejch kočiček se vždycky těšíme, to že největší kočka jsi ty, všichni dobře víme.*

4. *Až se zase jednou vrátíme, každý na čajdu svou, budeme to všude říkat: Holky z Břežan sladký jsou!*

Veselo je na Albeři, kdo nevěří, ať tam běží!

Zuzana Zajícová

Znám nejlepší způsob, jak strávit květnový víkend. S kamarády na Albeři!

Už od zimy jsem se těšila, jak s naším smíšeným sborem vyrazíme na soustředění, tentokrát do jižních Čech. Kousek za Jindřichovým Hradcem je vesnička Albeř a další kousek je pak kemp stejného jména. Kemp patří Karlově Univerzitě, pod jejímiž křídly se nachází nejen studenti, ale i náš sbor Gaudium. Soustředění loňské podzimní se, bohužel, obešlo beze mě, neb jsem byla tou dobou na dovolené; proto jsem s chýlící se zimou cítila neklid v srdci i hrdle, prostě mi zkoušky jednou týdně nestačí a já se nemůžu dočkat chvíle, kdy budu moct pět, co hrdlo ráčí. Normální závislák.

Náš sopránek Radka, která na lékařské fakultě přednáší, jelikož je lékařkou, zařídila pro nás všechny odvoz autobusem i pobyt, dokonce s plnou penzí! Odpadlo tudíž vaření a běhání po místních restauračních zařízeních, a o to víc jsme mohli zpívat.

Někteří kamarádi už Albeř znali, jsouce bývalými studenty univerzity. I já nyní můžu hrdě prohlásit, že znám místo uprostřed lesů, kde se to budoucími vzdělanci jen hemží, aniž bych musela být jen nakouknout do skript. Onen květnový víkend se to ovšem na Albeři hemžilo pouze samými zpěvumilovnými členy našeho souboru. Celá Albeř i široké okolí bylo jenom naše, a to bylo dobře, neboť náš sbor zpívá nejen při organizovaných zkouškách, ale i jindy. Prostě kdekoli a kdykoli. K ránu pak produkce nabývá na intenzitě...

Kemp v lese u rybníka mě nadchl. Bydleli jsme v chatičkách, vonících dřevem a ne zatuchlinou, jak jsem se obávala po mých dřívějších zkušenostech. Hned po příjezdu jsme dostali večeri, a jakmile paní kuchařky odjely, byl kemp jenom náš. Zkoušeli jsme v dřevěném nízkém domku, na němž byl nápis učebna.

První zkouška skončila pozdě večer, ale nikdo se neodebral do postele. Radovali jsme se, že jsme zase spolu a můžeme zpívat, a přiznejme si, taky popíjet a nestarat se, jestli je pověšené prádlo, umyté nádobí a děti mají úkoly.

Výprava na záchod byla nečekaným dobrodružstvím, neb jsme tak nějak zapomněli, že jsme v přírodě a navíc v temném lese, plném kořenů. Baterku si vzalo s sebou jen pár jedinců.

Spát jsem šla za svítání. Řeknu vám, že zpívat s kamarádkou Věrou, v půl čtvrté ráno uprostřed hvozdů ve sprše moravské lidovky, je prostě slast! Jenom mi maličko moji produkci komplikovala alergie, dostavující se každý rok touhle dobou.

Trénovali jsme pilně celou sobotu. Měli jsme spoustu práce, protože natáčíme další část cédéčka. Církevní kousky jsme zvládli natočit už v zimě a ještě nás čekají sbory z oper a lidovky. Taky jsme pilovali Fibichovu Missa brevis a Gounoda a taky novou věc v ruštině.

Přesto jsme stihli jít i na výlet. Kousek od kempu se totiž nachází nádherný kostel Nejsvětější Trojice s parádní akustikou. Hned jsme si tam zazpívali Ave verum, Alleluja a Alta trinita beata. Taky jsme se napili ze zázračné studánky a někteří jedinci si umyli tvář a oči v nádeji, že omládnou. Taky jsme jezdili na lodičkách a otužilci se i koupali!

Po večerní zkoušce jsme se my, dámy, vytasily s pomazánkami, uzeným domácím bučkem (mňam) a koláčky, a vyrobily bleskurychle mejdanové pohoštění. Já jsem dodala koláčky a víno červené i bílé v hojném množství, jelikož jsem měla pár dní předtím narozeniny. V našem sboru se velkolepě slaví narozky kulaté, ale jelikož jsem při kulatých svých narozeninách ještě nebyla členkou sboru, rozhodla jsem se oplatit pohostinnost mých kamarádů i při narozeninách takříkajíc jenom půlkulatých. Moji sboroví kamarádi mi ovšem vyrazili dech a uvedli mě do mimořádných rozpaků, neboť secvičili oslavnou píseň, kterou mi zazpívali. Píseň na

melodii známé písně Zuzana měla zajímavý refrén, který mi velel dát všem pusy. Tohoto náročného úkolu jsem se zhostila, doufám, se ctí. Dala jsem pusy opravdu všem a někteří jedinci mužského pohlaví si šli i pro nášup, což mi tedy značně polichotilo. Ještě nikdy jsem nedala tolika lidem pusy a ještě nikdy jsem nedostala tak krásný dárek, co se nedá nikde koupit, a který patří jenom mně...

Na začátku srpna se jedeme soustředit na Šumavu, kde budeme bydlet v Hojsově Stráži. Tam budeme trénovat podzimní a zimní repertoár. Už se nemůžu dočkat.

*Výlet ke kostelu
Nejsvětější Trojice*

Čtyřicátý šestý půlrok Gaudia

Vláda Šilhán

Nutno konstatovat, že Audite (resp. jeho tvůrci) trochu v poslední době zahálelo (resp. zahálěli) a v prvním pololetí roku 2011 nevyšlo. Spočítal jsem si, že to byl právě čtyřicátý šestý půlrok od založení Gaudia - tehdy přirozeně ještě sboru bezjmenného. Na začátku konečně se tvořícího dalšího čísla bych chtěl proto jako obvykle krátce shrnout události v životě sboru.

Trochu jsme si v předchozích letech zvykli, že jsme každý rok uskutečnili nějaký zahraniční zájezd. A když ne, tak alespoň jsme o něm uvažovali. Ne tak v roce letošním. Dávno totiž tomu, co Gaudium připravilo své první profilové CD - stalo se tak k 10. výročí založení sboru - což už bylo bezmála před 12 lety- Od té doby díky píli a umění našich sbormistrů, ale i díky píli mnoha věrných sboristů, udělalo Gaudium bez nadsázky dosti značný umělecký skok. Dokladem je nacvičení a zveřejnění mnoha náročných skladeb, počínaje Fibichovou Jarní romancí, přes Dvořákovu mši D-dur až po Bachův Magnificat a další. Mnozí z nás tedy snili o tom tento bezesporu úspěšný vývoj sboru také nějak zdokumentovat. A jak jinak v dnešní době, než zplazením dalšího profilového CD. Výbor sboru tedy rozhodl, že se letošní rok věnujeme tomuto náročnému úkolu, a vypustil proto úvahy o zahraničních zájezdech.

Nemohli jsme však při tom neuspokojit koncertní nabídky, ať již tradiční nebo nové. Koncertní vystoupení jsou přece kořením, ale i hnacím motorem každého sboru. Je sympatickým rysem Gaudia, ale také zásluha obou sbormistrů, že většina z nás absolvuje se stejným potěšením i všechny zkoušky.

Začátek roku přinesl dvě sborová vystoupení. Rybova mše v kostele sv. Vojtěcha na Starém Městě se už stává tradicí. Zve nás na ně naše bývalá členka Alenka Morávková v rámci aktivit Akademie věd ČR. Tím druhým byl Tříkrálový koncert při spoluúčasti sboru Českého vysokého učení technického. Konal se v Chrámu Panny Marie Sněžné v Praze 2. Byla zde provedena Liturgické mše Zdeňka Pololánika, kterou jsme začali nacvičovat v září na společném soustředění v Dobronicích.

10. dubna jsme zazpívali tradiční Kašparovy pašije v kostele CČSH ve Farského ulici.

Další koncert jsme připravili sami, a to ve prospěch obětí katastrofálního zemětřesení v Japonsku. Uskutečnil se v kostele sv. Vojtěcha v Praze-Dejvicích. Spoluúčastnil se DPS Radost Praha. Výtěžek dobrovolného vstupného byl předán prostřednictvím Červeného kříže.

Na dny 20. – 22. května se jsme si připravili pracovní soustředění v Albeři u Nové Bystřice (rekreační zařízení Univerzity Karlovy). Hlavním programem bylo „pilování“ skladeb pro natáčení druhé části již zmiňovaného profilového CD.

Další koncert se uskutečnil 4. června. Stalo se tak při zájezdu do Jirkova, kde místní ženský sbor, náš dlouholetý družební, oslavoval 40 let od svého založení. Při čemž zároveň vzpomněl nedožitých devadesátin svého zakladatele, nedávno zesnulého pana Jaroslava Cyruse.

Deset dní nato zazpívala skupinka Gounodovu mši v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Nebušicích.

Hlavní náš nácvik ale směřoval k natočení již zmíněného CD. Jeho první část – Kyrie ze všech mší, které máme v repertoáru – jsme uskutečnili 19. února v kostele kapucínů na Loretánském náměstí.

Druhá část natáčení se uskutečnila 29. května v Michnově paláci Tyršova domu. Vzali jsme si asi velké sousto, když jsme zde měli v úmyslu celé dílo dokončit, což se tedy zcela nepodařilo. Stihli jsme natočit druhou část – sbory z oper a částečně i část třetí – úpravy lidových písní. Zbytek nás tedy ještě čeká na podzim.

Účastníci projektu Prodaná nevěsta navíc spoluúčinkovali na několika provedeních (v pořadí Slatiňany – sídla folklorního sboru Formani – 2x, Pardubice, Děčín, Praha-Kobylisy, Boskovice, Lázně Toušeň a Litovel). Nutno zmínit zejména pražské vystoupení, které bylo zcela v režii Gaudiáků – účastníků projektu. Přes určité obavy z úspěchu této organizace se podařilo, i díky nehrajícím Gaudiákům, zcela zaplnit hlediště, a tak vše dobře dopadlo. Za zmínku stojí i premiéra alternativního obsazení Kecal, kterého se s velkým úspěchem zhostil náš Milan Špale.

Konečně nad rámec 1. pololetí nutno zmínit i účast dosti velké části sboru na slavnostní vzpomínkové mši na Jana Husa v Betlémské kapli v den výročí jeho upálení 6. července. Naše

vystoupení, doplněné i částí sboru Radost, vzbudilo pozornost u mnohých církevních hodnostářů. Cituji, co na webové stránce napsal Vláda Souček:

„Ahoj, milí “betlémští” Gaudiáci! Upřímně vám všem zúčastněným děkuji za velmi hezké vystoupení v Betlémské kapli! Několik neznámých účastníků mi ještě večer vyjadřovalo obdiv nad krásným barevným zvukem Gaudia i nad vaší ochotou přijít zazpívat i přes prázdninový čas. Dostal jsem dokonce čtyři mejlůvá uznání od náhodných diváků bohoslužby z Čech i Moravy! Mám vyřídit též vřelé díky od patriarchy CČSH!“ ,který navíc poslal i děkovný dopis.

Patriarcha Cirkve československé husitské

V Praze dne 13. 7. 2011
Čj.: 2294/11 – 1663p

Váženému panu
Ing. Vladislavu Součkovi
sbormistrovi

Smlouvanému pěveckému sboru Gaudium Praha
Dětskému pěveckému sboru Radost Praha
Divčímu komornímu sboru Puellae

Věc: Poděkování za hudební vystoupení

Vážený pane sbormistře, vážení členové pěveckých souborů,

chtěl bych vám tímto vyjádřit poděkování za vaše vystoupení v Betlémské kapli při bohoslužbě v den státního svátku Mistra Jana Husa 6. července 2011.

Vaše umělecké vystoupení přispělo značnou měrou ke kulturní a hudební úrovni shromáždění a bylo výběrem skladeb i uměleckým projevem velmi kladně hodnoceno.

Děkujeme vám, že jste si i v čase prázdnin a dovolených našli čas a vaše vystoupení se mohlo uskutečnit.

S přáním záruky ve vaší činnosti a s poděkováním za spolupráci

ThDr. Tomáš Butta
patriarcha

Kulturní bomba

Zuzana Zajícová

tentokrát divadelní...

Přijela kamarádka Eva z Vídně. Měla v Praze seminář, ale sobotu si vyhradila pro mě.

V pátek lilo jako z konve a počasí sobotní bylo nejisté. Běhat po Praze celý den v dešti a s deštníkem, to byla skoro jistá věc. I vymyslela jsem plán kulturně restaurační. Evě jsem sdělila, že ji čeká české baroko a Prodaná nevěsta.

Posilněny obědem v osvědčené restauraci Bredovský dvůr (můžu jen doporučit!) vyrazily jsme na výstavu Karel Škréta a jeho doba, instalované ve Valdštejnské jízdárně a Jízdárně Pražského hradu, cíl to mnoha uměnímilovných Čechů i turistů.

No, baroko je baroko, co si budeme povídat, je sice na co se koukat, ale to kvantum svatých a ukřižovaných nás zmohlo. Ovšem malířem mého srdce je stejně Petr Brandl, jenže vzhledem k tomu, že bylo malému Petrovi šest let, když Škréta zemřel, nebyl na výstavě žádný jeho obraz.

Z výstavy jsme se šly vzpamatovat do kavárny Slávie. Stejný nápad měla půlka Prahy – nejdřív výstava, pak Slávie...Ve Slávii nás zaskočila slečna servírka, zcela nevědoucí a neznalá, co že to vlastně mají v nabídce. Eva četla ve vídeňském tisku článek o pražské slavné kavárně a její specialitě banánových řezech, i projevila přání tyto řezy ochutnat. Slečna vůbec netušila, jestli je mají a jak vypadají. Od nás získanou informaci o místní banánové specialitě slyšela poprvé. Trvala na tom, že se musíme podívat do vitríny u vchodu a nahlásit jí číslo zákusku, který ráčíme ochutnat. Vydedukovaly jsme, že osmička by mohla mít něco společného s banány, a měly jsme pravdu. Tedy, já být šéfem kavárny Slávie, tak postavím slečnu do latě! Taky bych zákusky pěkně pojmenovala a jen tak, pro informaci, bych ke každému napsala cenu, to aby chudák zákazník věděl, co ho čeká při placení.

No a pak nás už čekal zlatý hřeb večera! Prodaná nevěsta! Eva předpokládala, že jdeme do Národního na klasiku. Jenže jít do Národního na klasiku, to umí každý, ale pozvat kamarádku na lidovou hru se zpěvy a tanci v podání ochotníků z Pyšel, potažmo členů našeho smíšeného sboru Gaudium, to je jiný kafe!

Salesiánské divadlo na Kobyliském náměstí praskalo ve švech. Divadelní kus je původní Sabinova a Smetanova hra se zpěvy a tanci, šitá na míru pro zapálený ochotnický ansámbl. Polovinu diváctva jsem znala, stejně tak i hrdiny na jevišti. Kromě herců, zpěváků a tanečníků účinkovali i muzikanti, hrající s plných sil a s maximálním nasazením. Myslím, že i Smetana by zamáchl slzu a odpustil sem tam jiný tón, než přikazovala jeho partitura. Předehra dostala obecenstvo do varu.

Děj Prodané nevěsty je chronicky známý, netřeba připomínat. Ovšem v podání ochotníků se z poněkud zkostnatělé hry stává kus plný tepla, lásky a prostě všemožných citů, že jste z toho celí pryč a je vám líto, že tam na tom jevišti nejste taky. Tedy já jsem to tak cítila. Nebo aspoň jim namalovat kulisy, to by bylo! To by se mi líbilo! Jenže když pyšelští ochotníci potřebovali doplnit soubor, chyběly jim soprány a tenory a já jsem alt...taky výtvarníci měli zdatnou, kulisy byly moc pěkně vyvedené. No jo, třeba příště.

Mařenka s Jeníčkem byli moc hezký pár, ale nejlepší byli Kecal s Vaškem! Protože jsou to kamarádi, očekávali jsme jejich vstup na jeviště s rozechvěním. A jejich výkony byly famózní! Oba sklízeli zasloužený potlesk, Vašek dokonce sotva vylezl na jeviště. Jeho výraz venkovského jelimánka byl nepopsatelný. To se musí vidět...

Ovšem třešinkou na dortu byli komedianti. Pod vedením zdatného principála předváděli kousky, že přecházel zrak a tajil se dech. Když Esmeralda zapěla svoje „milostné zvířátko uděláme z vás,“ ne jeden zrak v obecenstvu zvlhnul, neb Esmeralda je v našem sboru prvním sopránkem. No, a když se pak medvěd utrh a na jevišti se objevil Vašek v medvědí kůži, původně šité na chlapíka o dvě hlavy vyššího, radost nás diváků neznala mezí, obzvlášť, když se k nám medvěd otočil zády a my spatřili přebytečnou kůži umně přikolíčkovanou tak, že vytvářela na medvědí prdelce ohromný batoh...

Prostě já miluju ochotnické divadlo! No pokud i vy máte k ochotníkům podobný vztah, stačí se podívat na internet a můžete se za Prodanou nevěstou vypravit třeba do Boskovic, nebo Staré Boleslavi

Několik obrázků ze zmiňovaného představení nalezne čtenář na poslední straně tohoto čísla

Z galerie autorů našeho repertoáru

MIROSLAV RAICHL (nar. 2. února 1930 v Náchodě) vystudoval v letech 1949-53 skladbu u Pavla Bořkovce na Akademii múzických umění v Praze, kde byl v následujících třech letech aspirantem u Václava Dobiáše. Po studiích pracoval krátce v Českém hudebním fondu, od roku 1958 do roku 1962 byl tvůrčím tajemníkem skladatelské sekce Svazu československých skladatelů, v letech 1965-70 učil na konzervatoři v Praze a od roku 1980 na konzervatoři v Pardubicích.

Prvým velkým skladatelským úspěchem Miroslava Raichla bylo zaznění jeho 2. symfonie na Přehlídce nové symfonické tvorby v Praze v roce 1961 a její zařazení do reprezentativní gramofonové edice „Musica nova bohemia et slovacae“. Dramatické plochy, kontrastující s citově zaujatými meditativními pasážemi, bohatství melodických a barevných nápadů jsou charakteristické pro tuto i další Raichlovy orchestrální skladby. Mezi nimi jsou i dvě symfoniety pro komorní orchestr, které na menší ploše a s menším aparátém přinášejí v koncentrovanější podobě hudební sdělení obdobná obsahu rozměrnější 2. symfonie. V „Pěti tanečních fantaziích“ je užito melodických a rytmických prvků moderní taneční hudby. Symfonická suita pro děti „Odpoledne v ZOO“ napovídá Raichlův zájem o svět dětí. Jim věnoval mnoho sborových i nástrojových skladeb, které jsou mnohdy přes technickou nenáročnost vhodné i ke koncertnímu užití.

Na poli operním po mladistvě romantické prvotině „Fuente Ovejuna“ následovaly dvě aktovky na libreto satirika Jiřího R. Picka, na jehož texty vznikla i řada sborových skladeb. Sklon k humorné poloze je u Raichla spojen též s verši Václava Fischera a Ericha Sojky, ale objevuje se i ve skladbách bez textu.

Melodické nadání vedlo Miroslava Raichla od počátku k vokální tvorbě, která je u něj nejpočetnější a nejvíce oceňovaná. Po raných písních pro sborový zpěv se závažným společenským obsahem následoval úspěch cyklu ženských sborů „Verše psané na vodu“ podle staré japonské poezie a dlouhá řada ocenění z Jirkovské a Jihlavské soutěže a také zahraniční úspěchy, mezi

nimi v roce 1973 l. cena z Tours za cyklus ženských sborů „C'est mon coeur, qui bat“ a v následujícím roce l. cena ze soutěže OIRT v Budapešti za „Tři pohádky“ pro dětský sbor. Velké oblibě se těší rovněž početné sborové úpravy lidových písní.

V celém svém skladatelském díle vychází Miroslav Raichl vstříc soudobému životu. Bere si z něho podněty, objevuje nový pohled na docela všední věci, inspiruje se momenty ze světa dětí i dospělých. Jeho hudba je pevně spojena především s českou tradicí, kterou rozvíjí vždy s ohledem na srozumitelnost pro posluchače a mnohde též přístupnost pro interprety.

Zdroj: <http://www.rebelcanto.cz/cz/rai.htm>

Gaudium má ve svém repertoáru tytu skladby a úpravy:

Když jsem rozmarýnku trhala

Vozil sedlák hnůj

Tancuj, tancuj

Škoda ta synečku

Chodský den

Digo Gianetta

Zpívej o víně (francouzská)

Vítr jménem Jan (švýcarská)

Roční rozmary

Chodský den lidová směs - úprava M. Raichl

Allegretto

A - lou! VI - vat! bu - rem zpí - vat, ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů,

A - lou! VI - vat! bu - rem zpí - vat, ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů,

ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů, do - kajd je

ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů, do - kajd je

do - kajd je pji - vlč - ko v su - du, ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů, do - kajd je

do - kajd je pji - vlč - ko v su - du, ne - pu - rem z ho - spo - dy do - mů, do - kajd je

15 pji - vlč - ko v su - du. Klu - cí sel - ský sa - kva - del - cký, ne - chce - te

Přáníčka členům - jubilantům

Půl roku je v životě sboru dlouhá doba a tak se nashromáždilo několik „kulatých“ a „půlkulatých“ výročí narození Gaudiádků.

Určité privilegium pro jejich dokumentaci obdržela Zuzanka Zajícová, jejíž přáníčko se ocitlo hned na první stránce. Ona si ho však jistě zaslouží jako neúnavná dopisovatelka našeho časopisu.

Všechna ta krásná přáníčka se nám však do tohoto čísla nevejdou, určitě je však uveřejníme v dalším čísle. Gratulace redakce patří ale všem, kteří svá jubilea slavili. A byli to:

Radka Podpěrová (45) - 13.1.

Milena Poláčková (50) - 24.3.

Jiří Míček (70) - 28.3.

Zuzana Zajícová (55) - 16.5.

Maja Machová (60) - 17.5.

Jan Sýkora (50) - 20.5.

Rostislav Havlíček (80) - 7.6.

Výročí ale neslaví jen členové sborů, ale i sbory samotné. Jak už jsme se zmínili, jirkovský Ženský komorní sbor, z našich přátelených sborů ten nejspřátelenější, slavil letos 40 let od svého založení. U toho jsme přece nemohli scházet. I proto, že nás sbor pozval ke společnému koncertu. Jak již bývá zvykem při setkáních s tímto sborem, nezůstane nikdy jen u toho koncertu. Zájezd bývá spojen i s nějakým výletem za kulturní památkou kraje i se společenským setkáním, doprovázeným přiměřeným (v rámci možnosti hostícího sboru) pohoštěním. Ten letošní výlet byl věnován návštěvě zámku Červený Hrádek, kde jsme si měli možnost i zazpívat.

Připravili jsme sboru hudební přáníčko, jehož text uvádíme dále:

Na muziku v Jirkově jsou mistři

Na muziku v Jirkově jsou mistři,
kdo je jednou uslyší, hned zbystří.
Na zpěváky mají dobré těsto,
Jirkov - to je sborů hlavní město.
Ref.: Pa pa ...

Gaudium je ráj pro Jirkováky:
Šárka, Eva, Vendul, Pavel taky,
Společně s Pražáky pějí čistě,
kohopak nám pošlou zase přistě?
Ref.: Pa pa ...

Nás moc těší na chvíli se stavit,
Váš jirkovský ženský sbor zde slavit.
V Gaudiu ty holky rádi máme,
vždy si spolu s chutí zazpíváme.
Ref.: Pa pa ...

Autoři: Bohdan Maslowski a Milan Špale

Radka Podpěrová

Když před pěti léty mezi nás přibyla, hned na to své jubileum oslavila. Odbyli jsme to jen krátkou básničkou, písní, stejně jako malou kytičkou.

Nekonal se ani žádný hodokvas, nenašli jsme na to tenkrát asi čas. Tak teď tady scházíme se všichni zas, někteří z nás možná budou pod obraz.

V rodném listě stojí jméno Radmila, což je: rozradostňující a milá. Když ten výraz do latiny přeložíme, krásné slovo - Gaudencia obdržíme.

Občas - pozdě - příběhne jak na koni, velkou pílí hravě všechno dohoní. Pětikačky ráda nikdy neplatila, permanentku raději si pořídila.

Není po dvaadvacáté hodině, proto jsme to radši řekli v čínštině. Kdo z vás by chtěl výrazům těm rozumět, jubilantka přetlumočí nám to hned.

Báseň děla, že prý tenkrát chladno bylo, když se ono děvčátko nám narodilo. Víc jsme toho ale o ní nevěděli, lovci drbů totiž příliš neuspěli.

Už ji také o krapýtek známe lépe, básníkovi se tak do ní snáze tepe. Je to stále přitažlivá, štíhlá dáma, (zvláště někteří) chlapi pozor! Je zadána!

Dostala to do kolébky tehdy věnem: Do Gaudia zkrátka patří už svým jménem! Tak jako syn její s „kluky radostnými“, rozdává svou radost mezi dospělými.

Žena křehká, tvář podobná dítěti, drsný tvar však občas z pusy vyletí: Lǎ shǐ Pigu Jīnū Dianxiān - Taky snad: Buyao rang wō Feilǐ Jǐ! - Například.

Rovněž práce, i členové rodiny, polykají nespočetné hodiny. Pravidelně cestuje si v čínské kraje, ale taky se synem na Go turnaje.

Na kole své tělo často krutě moří, jede jak když za zad..í jí koudel hoří. Nehledí na lýtka někdy bolavá, sní o tom, že Mount Everest zdolává

Mohla by tam užívat si také dosti, chlapců, pití, ale jiných též radostí. K cizím mužům však se chová netečně, Frantu Joudu při tom hlídá bezděčně.

Každoročně v srpnu vše za hlavu hází, z rodiny se urve, do Liberce razí. Na festival zpěvu, Bohemia Cantat, kam jezdí z nás mnohý mohutně též zpívá.

Když ten syčák Mařce zahrnout si zamane, řekne Radka rezolutně: To teda ne! Než se na něj přisaje ta cizí holka, raděj sama přilepí se na pacholka.

Tohle všechno, Radko, my o Tobě víme, teď si Tě však před písničkou vyzkoušíme. Čeká tě kvíz. Když jej zdárně vyluštíš, co chceš, to hned od Gaudia uslyšíš.

Text gratulace (veršotepci): Jan Sirotek (nahrávač), Milan Špale (vrchní básník)
Květinová estráda: Hana Suchardová, Jan Sirotek
Námět, scénář a režie: Marie a František Joudojc, Přednes básně: Milan Špale

Maja Machová

Text písně: Milan Špale Zpěv: GAUDIUM na melodii písně "Včelka Mája"
Klavírní doprovod: Milan Špale
Námět, scénář a režie: Duo HS&HS

Zpěvačka Maja

Učení páni zkušeni,
co přednášejí studentům,
hned mají srdce bušení,
když slyší zpívat Gaudium.

Odmala ráda zpívala si dítka Maja,
Radost, tam chodila slečna Maja.
K tónům chce se navracet,
Majin je to dnešní svět.

Doktorů v bílém odění
je plný albertovský dům,
piáno v skvělém ladění
v sále, kde zkouší Gaudium.

Dceru jí vychovává Virglerovic Kája,
do Rolničky přivedla ji Maja.
Však jí nemusí závidět,
i s námi procestuje svět!

Tam každou středu přichází
zpěvačka Maja,
do altů si sedá, tahle Maja.
Tón ji umí povznášet,
z výšky té pak vidí svět.

I o tom povídá nám někdy naše Maja,
malá nenápadná altka Maja,
má však velké srdce Maja.
Maja! Maja! Maja dnes patří mezi
nás!

Jan Sýkora

Kaj-si-še kdy poděl, milý Hon-dzo Sy-ko-ró,
Tam si na tě pamatu-jó, byl si opo-ró.
Ti největ-čí bor-ci, co vědí, která bi-jé,
Hned sa vrh-nó na štúdia ekonómijé.
Co to só ti ekonómi, vši-ci musí znát
To só ti, co nejlíp umí prachy počítat.
Přes lóve só bor-ci, nikdo je nedožené
Ale za to vše-ci majó xi-chte kožené.
Musel by si celé život chodit s krava-tó
Než tohle, tak se radši na to furusató.
Chtěl sis taky aspoň zkusit veli-kó dřinó
Co tě ale chytlo začínat s kuchaři-nó.
Moh bys na to třeba sbalit koč-kó ně-ke-ró
Vši-ci vědí, že i láska de přes pandě-ró.
Dybys ale zůstal u to-ho či či ha ha
Byl bys blbě, vaření to hrozně uta-há.
Najdeš něco jiné-ho, vši-ci jenom ču-mí
Musíš pomoci Japoncům, bo český ne-umí.

*Text písně: Bohdan Maslowski
Zpěv: Hana Suchardová
(Gejša), Jan Sirotek (samuraj),
Bohdan Maslowski (kytara) a
„zbytek“ Gaudia*

Dyž přindeš do hospodé, uvidíš Japon-ce
Povíš mu, jak si má objednat utopen-ce.
Vysvětlíš mu čes-kó hym-nó, tu Kde je můj
dům
Vět-čí sranda je tlumočení prezidentům.
Prezident je také borec, co má xichte dvě
My známe ten z televize, ty znáš ten druhé.
Dyž zapomene šrajtofli, tak ho založíš
Dyž mu řek-nó, že je mrkev, ty to přeložíš.
I japonské sporty musíš znát na sto procent
Nezkóšej si ale sumó, bo máš jen do-cent.
Ve škole dyž študenty už nechceš dál honit
Tož je aspoň nauč japonsky se uklonit.

Jestlipak ví študent, dyž tě potká na chodbě
Že by se měl uklonit po pás právě Tobě.

Kam se ale vrtněš, ať Kjótó či Tokijó
Vši-ci vědí, že ty Japonci moc nepijó.

Proto musíš často bývat s naší partyjó.
Ať máš taky trochu ze života Gaudijó.

*Z provedení Prodané nevěsty
v Salesiánském divadle 19.3.2011*

Toto číslo připravil díky laskavosti přispěvatelů Vladimír Šilhán.
Spolupracovali Marie Dolejší, Jana Vlková, Milena Poláčková, Bohdan Maslowski
a Zuzana Zajícová. Foto Jana Vlková, Otakar Vagner
Další příspěvky a připomínky zasílejte na adresu Gaudium Praha, Jankovcova 37,
170 00, Praha 7, případně e-mailem (sbor@gaudiumpraha.org, Vsilhan@centrum.cz)
Toto číslo vyšlo dne 30. července 2011